

kan jeg ikke Andet end finde, at de Grunde, der ere anførte i Motiverne for, at man iøvrigt har bibeholdt Bygningskommissionen, ere rigtige. Eigesom jeg ikke i Kjøbenhavn har hørt Klage over Bygningskommissionen og dens Virksomhed, saaledes tror jeg, at Hveretallet af Borgerne vilde se en større Betyngelse i en saadan Autoritet som Bygningskommissionen, end om de Spørgsmaal, som den vil have at afgjøre, bleve henlagte under den enkelte Borgmesters Afgjørelse. Det Argument, som jo ved første Dristelse synes at have Meest for sig, er, at man vilde kunne vinde i Hurtighed i Sagernes Afgjørelse ved at lægge dem fra Bygningskommissionen hen til Borgmesteren, men jeg tror i Virkeligheden ikke, at det vil vise sig at være saaledes. Naar der nemlig skal være en Sandhed i, hvad der er anført fra Magistratens Side, at den har til sin Raadighed den fornødne Sagkundskab igennem de forskellige Autoriteter, der ere den underlagte, og som tilbøielig have Sæde i den nuværende Bygningskommission, saa vilde det være nødvendigt for Magistraten i paakommende Tilfælde at indhente Erklæring fra de forskellige under den sorterende Mænd, og der vilde altsaa efter Forholdets Bestaandelse let hengaa længere Tid end den, der vil kunne behøves til mundtlig Forhandling mellem disse Personer i Bygningskommissionen. Jeg kan derfor ikke Andet end billige Lovforslagets Bestemmelser i denne Henseende. Jeg skal endnu kun tillade mig en Bemærkning med Hensyn til et andet mere almindeligt Punkt, nemlig om Lovens Strafftræden. I saa Henseende ser jeg ikke rettere end, at der i den paagjældende Paragraph, nemlig § 88, finder en aabenbar Modsigelse Sted. Der er nemlig foreskrevet, at Loven skal træde i Kraft den 1ste Juli 1872, men dernæst hedder det: „Foraauidt Approbation maatte være meddelt paa paatænkte Bygningsforetagender, der staa i Strid med de foranstaaende Bestemmelser, taar saadan Approbation sin Gyldighed, hvis Byggeforetagendet ikke paabegyndes inden Forløbet af en Maaned fra den Dag, da det Nummer af Lovtidenden, i hvilket Loven kundgøres, udkommer.“ Naar der nu her staa

„Foraauidt Approbation maatte være meddelt“, saa menes der vistnok — det fremgaar af Texten — maatte være meddelt, inden Loven udkommer, men i saa Tilfælde fremkommer der oensynlig en Modsigelse; thi da vilde der jo indtil 1ste Juli 1872 fremdeles kunne faas Approbation paa Bygningsforetagender, der staa i Strid med denne Lovs Bestemmelser, idet nemlig denne Lov først træder i Kraft den 1ste Juli; men de Approbationer, som ere meddelte, allerede før Loven kommer ud, skulde ifølge denne Bestemmelse tabe deres Kraft en Maaned efter, at Loven har staaet i Lovtidenden. Det synes mig, at der i saa Henseende nødvendigvis maa ske en Forandring. Jeg forudsætter det som høist sandsynligt, at denne Lov vil komme ud i. Ex. allerede i næste Maaned og vil da komme i Lovtidenden. De Approbationer, der nu ere meddelte, inden Udgangen af næste Maaned, vilde saa have tabt deres Gyldighed inden Udgangen af dette Aar, men der er efter Lovens Intet til Hinder for at meddele nye Approbationer, da Loven først træder i Kraft den 1ste Juli 1872. Jeg tror, at man maa foretage en Forandring heri; muligvis bør den maaske snarest bestaa deri, at man retter den første Del af Paragraphen og giver Loven en tidligere Strafftræden end 1ste Juli 1872. Det forekommer mig, at der ikke behøves saa lang en Frist. Ved Loven af 17de Marts 1856 blev Fristen ikke sat længere end til 1ste Mai samme Aar. Loven traadte altsaa i Kraft omtrent en Maaned efter dens Kundgjørelse, og der var dog Tale om en Lov, som indførte ganske anderledes indgribende Forandringer i hele vor Bygningslovgivning end denne, der kun er en Revision, og det forekommer mig, at der heller ikke af andre Hensyn kan kræves en saa lang Tidfrist; men dersom det virkelig skulde vise sig nødvendigt, saa tror jeg, man maa gjøre en Forandring i denne Paragraphs anden Del.

Justitsministeren: Man kan naturligvis affatte Bestemmelserne i § 88 paa forskjellig Maade — det ligger der slet ingen Magt paa — men jeg skal forklare, hvorledes jeg tror, at der ikke er nogen Banfælsighed med Hensyn til Anvendelsen af Loven, som